

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Nr. 223

27 mai — 2 iunie 2007

Rusaliile— Pogorârea Duhului Sfânt

Luni: *Sfânta Treime*

Mănăstirea Agafton își sărbătorește hramul astăzi de Sărbătoarea Pogorârii Duhului Sfânt

Mai multe informații despre acest important locaș monahal și monument istoric, citiți în pagina a doua

Din cuprins:

◆ Pelerini la locuri și momente sfinte	2
◆ Acatistul Bunei Vestiri Tâlcuiri și semnificații (IX) ◆ Gând de duminică	3
◆ Chemați la Domnul	4

Evanghelia duminicii

(Ioan VII, 37-53; VIII, 12)

VII

37. Iar în ziua cea din urmă - ziua cea mare a sărbătorii - Iisus a stat între ei și a strigat, zicând: Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.

38. Cel ce crede în Mine, precum a zis Scriptura: râuri de apă vie vor curge din pânțele lui.

39. Iar aceasta a zis-o despre Duhul pe Care aveau să-L primească acei ce cred în El. Căci încă nu era (dat) Duhul, pentru că Iisus încă nu fusese preaslăvit.

40. Deci din mulțime, auzind cuvintele acestea, ziceau: Cu adevărat, Acesta este Proorocul.

41. Iar alții ziceau: Nu cumva din Galileea va să vină Hristos ?

42. N-a zis, oare, Scriptura că Hristos va să vină din sămânța lui David și din Betleem, cetatea lui David ?

43. Și s-a făcut dezbinare în mulțime pentru El.

44. Și unii dintre ei voiau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâinile pe El.

45. Deci slugile au venit la arhierii și la farisei și le-au zis aceia: De ce nu L-ați adus ?

46. Slugile au răspuns: Niciodată n-a vorbit un om așa cum vorbește Acest Om.

47. Și le-au răspuns deci fariseii: Nu cumva ați fost și voi amăgiți ?

48. Nu cumva a crezut în El cineva dintre căpetenii sau dintre farisei ?

49. Dar mulțimea aceasta, care nu cunoaște Legea, este blestemată !

50. A zis către ei Nicodim, cel ce venise mai înainte la El, noaptea, fiind unul dintre ei:

51. Nu cumva Legea noastră judecă pe om, dacă nu-l ascultă mai întâi și nu știe ce a făcut ?

52. Ei au răspuns și i-au zis: Nu cumva și tu ești din Galileea ? Cercetează și vezi că din Galileea nu s-a ridicat prooroc.

53. Și s-a dus fiecare la casa sa.

VIII

12. Deci iarăși le-a vorbit Iisus zicând: Eu sunt lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.

În cadrul manifestărilor pe care le organizăm în cinstea aniversării bicentenarului bisericii parohiale
Duminică, 3 iunie 2007, la ora 17.00, vă invităm la
SEARA DE FOLCLOR

oferită de Ansamblul folcloric "Hora", de la Palatul Copiilor din Iași, condus de profesorul Cătălin Pop, împreună cu Ansamblul de dansuri populare "Rapsodia" de la Colegiul Național de Artă "Octav Băncilă", coordonat de maestrul coregraf Ștefan Neagu. Programul artistic va cuprinde cântece și dansuri din folclorul românesc și va fi completat cu scurte prezentări ale momentelor mai importante din istoria bisericii și parohiei noastre.

Intrarea este gratuită, dar orice contribuție benevolă va fi binevenită

Pelerin la locuri și momente sfinte

Mănăstirea Agafton își serbează astăzi hramul

Situată într-o zonă pitorească în apropierea pădurii Agafton din comuna Curtești, județul Botoșani, biserica mănăstirii a fost ctitorită de sihastrul Agafton (1728 - 1748) în secolul al XVI-lea. Biserica veche, cu hramul "*Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil*" a fost ridicată pe la mijlocul secolului al XVIII-lea. În 1921, această biserică a fost distrusă de un incendiu, iar restaurarea a fost făcută abia în 1957. În 1838 se încep lucrările la o biserică nouă, construită din piatră, finalizată în 1844, care are hramul "Pogorarea Duhului Sfânt".

Mănăstirea este cunoscută și prin faptul că aici s-au călugărit mătușile poetului Mihai Eminescu, Sofia Iurașcu, Fevronia și Olimpiada, cea din urmă devenind chiar stareță a mănăstirii. Copil fiind, acesta le vizita în vacanțe venind pe jos din satul natal, Ipotesti.

În timpul domnitorului Grigore Ghica, între 1728 și 1748, sihastrul Agafton, în căutare de mai multă liniște, iese de la Mănăstirea Doamnei și află în pustiul codrului, în preajma unei poienițe, un loc unde construiește cu brațele sale din bârne de stejar bisericuța cu hramul "Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil", construcție care există și astăzi și în care se face slujbă numai cu ocazia hramului. Întrucât în ținutul Botoșanilor nu erau mănăstiri de călugărițe, mitropolitul Veniamin Costachi a adus la Agafton maici de la Agapia, iar acestea ctitoresc actuala "biserică mare" din zid sau biserica „din deal” cu hramul „*Pogorarea Duhului Sfânt*”. Piatra de temelie s-a pus la 1 iulie 1838, iar lucrările au durat până în anul 1843, iar la 14 mai 1844 Episcopul Meletie o sfințește.

Mult timp Mănăstirea Agafton a reprezentat locul de reculegere pentru fiicele și văduvele de boieri, mănăstirea primind în obștea ei și călugărițe de la schituri care au fost desființate. La cererea Ministerului de Justiție, Culte și Instrucțiune publică, în anul 1864, mănăstirea a înființat prima școală primară din sat, profesoară fiind maica Agafia Codrescu. Urmare dispoziției din anul 1909, a noului mitropolit al Moldovei Pimen Georgescu, ca în mănăstirile de maici să se înființeze ateliere de țesătorie și tricotaj, la Agafton se deschide în anul 1912 primul atelier de covoare în mănăstire, cu 30 de eleve alese din obște, în anul 1913 un atelier pentru tricotaj, iar nouă ani mai târziu, atelierul de pânzărie. Atelierele funcționau ca niște școli de meserii, pentru că pe lângă maici aici erau primite și fiice de săteni care terminau școala primară.

Decretul comunist din anul 1959, a desființat mănăstirea, a cărei obște era formată din peste 300 de călugărițe, cu o viață monahală în continuu progres. Mănăstirea a avut statut de azil până în anul 1996, când, prin stăruința Înalt Prea Sfințitului Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, mănăstirea a fost redeschisă, însă abia în anul 1999, după lungi procese, măicuțele au obținut dreptul de evacuare a bătrânilor bolnavi din mănăstire, iar în starea în care a rămas după evacuare, mănăstirea nu mai oferă liniștea și căldura de odinioară, situația financiară actuală fiind destul de grea pentru a reface aici "colțul de rai" caracteristic mănăstirilor moldave.

Sursa: www.ziarullumina.ro

Măine, de Marea Sărbătoare a Sfintei Treimi, un alt lăcaș important își serbează hramul: Mănăstirea Bogdana

Este situată pe Valea Trotușului, în comuna Ștefan cel Mare, (la 4 km din șoseaua Onești-Adjud pe partea dreaptă, sau din Adjud spre Onești pe partea stângă), pe locul unui vechi schit. Această mănăstire a fost ridicată în anul 1660. Conform tradiției locale primii călugări s-au așezat în acea zonă începând cu secolul al XIV-lea, în vremurile descălecătorului Bogdan venit din ținutul Maramureșului peste Carpați să întemeieze Țara Moldovei. Chiliile acestora erau răspândite în pădurile din împrejurimi, ei adunându-se doar la sărbători în jurul bisericii de lemn ridicată prin osteneala mâinilor lor.

În secolul al XVII-lea, Sihăstria Bogdana ajunsese cunoscută în toată Țara Moldovei. Marele logofăt Solomon Bârlădeanu a transformat la 1660 sihăstria în mănăstire, construcția fiind ridicată în stil moldovenesc, între anii 1660-1670 și, păstrând hramul „*Sfânta Treime*”, e sfințită la 5 august 1670, prin strădania și pe cheltuiala marelui logofăt și a soției sale, Ana. Zidită din piatră și cărămidă, cu ziduri de apărare și turn clopotniță, a avut ca model necropola lui Ștefan cel Mare de la Putna. Solomon Bârlădeanu și soția sa Ana au înzestrat mănăstirea cu moșii, obiecte de cult, cărți, odoare de argint. Mănăstirea a fost pradată de tătari în anul 1716 și grav avariata de cutremur în anul 1738. Biserica și construcțiile adiacente au fost refăcute în 1755 prin osârdia episcopului Ioanichie, însă de-a lungul timpului mănăstirea a fost jefuită de multe dintre valorile sale.

În 1793 biserica a fost aproape în întregime distrusă de un cutremur, iar pentru refacerea ei, s-a vândut Episcopiei Romanului una din moșiile dăruite de ctitor. În anul 1892, o parte din chilii au fost mistuite de incendiu și reconstruite între anii 1922-1936.

După cel de-al doilea război mondial, mănăstirea a cunoscut o intensă viață monahală, devenind cea mai mare mănăstire a județului Bacău. Cu toate acestea, în anul 1959 a fost desființată de autoritățile comuniste, iar călugării au fost alungați, fiind nevoiți să se refugieze la Schitul Runc. Biserica a fost închisă, complexul monahal a fost mai întâi transformat în azil pentru bolnavii neuropsihic (1960-1975), iar în perioada 1975-1977 aici a funcționat o tabără pentru copii, după care a devenit depozit de cărți vechi și icoane.

În anul 1979 Episcopia Romanului a început refacerea vechii așezări monahale organizând totodată un depozit-muzeu care cuprinde un patrimoniu de carte veche și artă medievală românească. Icoanele păstrate aici datează din sec. XVIII-XIX, iar colecțiile nu au caracter public. Tezaurul Mănăstirii Bogdana cuprinde și pomelnicele unor biserici și schituri din cuprinsul județului Bacău.

Sursa: www.bacau.djc.ro

Gând de duminică

Definită cu un singur cuvânt, sărbătoarea de astăzi e numită *Rusalii* sau *Cincizecime*, ambele denumiri fiind consacrate încă din primele veacuri creștine.

Termenul de *Rusalii* (*Rozalia*) își are rădăcina într-un rit militar roman ce avea loc în luna mai, un fel de cult al eroilor, în cadrul căruia erau aduse pe câmpul de luptă stindardele și în jurul lor se puneau *roze* (trandafiri) pentru a cinsti pe cei căzuți în luptă, ale căror suflete se credea că se adună la stindard pentru a fi omagiate. Creștinii au schimbat radical semnificația sărbătorii, păstrând, alături de nume doar obiceiul de a împodobi casa cu ramuri înfrunzite.

Cincizecime sau *Pentecoste* era numele unei sărbători evreiești rânduită a se serba la șapte săptămâni după paștile lor, fiind numită și *Sărbătoarea săptămânilor* sau a *secerișului*, când se aduceau la templu ofrande din pâinea recoltată. Sărbătoarea aducea aminte și de primirea Legii pe muntele Sinai, de eliberarea din robie. La acea zi, evreii eliberau și ei pe sclavii care au împlinit perioada de robie prevăzută în legea lor.

Pentru creștini, în această zi s-a împlinit făgăduința Mângâietorului (Ioan 15, 26) care i-a îmbrăcat pe apostoli "cu putere de sus" (Luca 24, 49), născându-se Biserica și ei serbează *Pogorârea Duhului Sfânt* sau *Duminica Mare*. Aș menționa câteva aspecte cu puternică reflectare în viața noastră azi:

- ◆ Prin Duhul Sfânt ne putem adresa lui Dumnezeu în rugăciune (Ioan 4, 23). De aceea, rugăciunea ortodoxă începe tocmai cu invocarea Lui.
- ◆ Prin Duhul Sfânt ne regăsim ca "fii ai lui Dumnezeu" (Rom. 8, 15), căci El desăvârșește, în cooperare cu omul, opera de mântuire a lui Hristos în noi.
- ◆ Prin Duhul Sfânt se dezvoltă și se încununează calitățile noastre umane, care trebuie privite și valorificate ca "daruri duhovnicești" (I Cor 12, 1-13)
- ◆ Prin Duhul Sfânt se consolidează lucrarea binelui în lume. De aceea, împlinirea conștiință și voluntară a poruncilor lui Hristos are ca efect edificarea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ în chipul văzut al Bisericii întemeiate pe lucrarea Duhului Sfânt.

Pr. Mihai Mărgineanu

(continuare din numerele trecute)

Icosul al 3 lea

Avînd Fecioara în pîntece pe Dumnezeu primit, a alergat la Elisabeta, iar pruncul aceleia, îndată cunoscîndu-i închinarea, s-a bucurat și, cu săltări în pîntece, ca și cum ar fi cîntat, a grăit către Născătoarea de Dumnezeu

*Bucură-te, vița mlădiței celei nevestejițe,
Bucură-te, cîștigarea rodului celui fără de moarte,
Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul iubirii de oameni,
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul vieții noastre,
Bucură-te, brazdă, care ai crescut înmulțirea milelor,
Bucură-te, masă, care porți îndestularea milostiviilor,
Bucură-te, ceea ce înflorești ca raiul desfătării,
Bucură-te, ceea ce gătești adăpostire sufletelor,
Bucură-te, tămîia rugăciunii cea bine primită,
Bucură-te, curăția a toată lumea,
Bucură-te, voia cea bună a lui Dumnezeu către noi cei muritori,
Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu,
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!*

Întîlnirea Maicii Domnului cu rudenia sa Elisabeta la care va rămîne circa trei luni, adică până la nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, fiind probabil de față și la minunea dezlegării limbii lui Zaharia, constituie un moment important al descoperirii Tainei Mântuirii. Când Sfânta Maria a intrat în casa lui Zaharia, s-a închinat Elisabetei (a salutat-o). Iar cînd a auzit Elisabeta închinarea Mariei, pruncul a săltat în pîntecele ei și Elisabeta s-a umplut de Duh Sfînt, și cu glas mare a strigat și a zis: "Binecuvîntată ești tu între femei și binecuvîntat este rodul pîntecelui tău. Și de unde cinstea aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Că iată, cum veni la urechile mele glasul închinării tale, pruncul a săltat de bucurie în pîntecele meu. Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul. Și a zis Maria: Mărește sufletul meu pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărîre Cel Puternic și Sfînt este numele Lui." (Luca 1, 41, 49).

Binecuvîntarea Elisabetei, ca și imnul de slavă adus lui Dumnezeu decître Fecioara Maria o înfățișează explicit ca Maica Domnului, Născătoare de Dumnezeu, bucurie și nădejde pentru toate neamurile. Sînd față în față cu Elisabeta, stăteau tainic față în față două lumi: Vechiul și Noul Testament. Maica Domnului purta pe însuși Dumnezeu care s-a întrupat pentru a începe o lume nouă, iar Elisabeta purta în ea pe ultimul mare proroc al lumii vechi, pe cel cu care era veche se încheie.

Și noi în mod tainic ca și pruncul Elisabetei, care a săltat de bucurie la îmbrățișarea Mariei, ca și niște cîntări să strigăm către Ceea ce a fost găsită vrednică de a primi altoiul cel sfînt, fiind Mlădița Vieții, prin care natura căzută, supusă morții, s-a cutremurat trăind bucuria vieții ce-a pătruns în ea. Fecioara fiind precurată, plină de har, a biruit răul, cîștigînd pentru Ea și pentru noi toți rodul cel fără de moarte.

În lumea în care totul era supus morții și putreziciunii, a coborît Viața cea fără de moarte, Dumnezeul-Om, Iisus Hristos. În mod conștient a purtat și a plămădit din Ea trupul dumnezeiesc, care a luat firea noastră, înomenindu-se, ca însăși firea care a căzut să învingă pe cel care a înșelat-o și astfel să o elibereze de stîcăciune. Fecioara a dat puțința Creatorului să se facă om, primind în schimb pe Dumnezeu-Duhul Sfînt care a îndumnezeit-o, prin Întruparea Cuvîntului.

Nimeni din cei care se roagă la Maica Domnului nu iese neajutat, ci are nădejde de mîntuire, căci rugăciunile ei și mila lui Dumnezeu, primită prin dezlegarea sfîntei spovedanii deschid calea, spre a primi suprema milostivire. Numai păziți de rugăciunile Ei bineprimite putem parcurge drumul de creștere spre mîntuirea sufletelor noastre. Ea se roagă și mijlocește pentru toată lumea, bunăvoirea lui Dumnezeu răsfrîngîndu-se asupra întregii făpturi. Pentru aceasta noi să o preamărim: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

A consemnat Nicoleta Gabara

Bibliografie:

- Monahia Teodosia, *Viața Maicii Domnului*, Editura *Credința Strămoșească*, Iași, 2002.
- Răduleanu Boris, *Acatistul Bunei Vestiri, Gînduri de rugăciune, mărturisire și tălcuire*, Editura Bonifaciu, București, 2005

Rugăciuni pentru cei care vor avea examene

Ne aflăm în perioada premergătoare examenelor pe care mulți dintre copiii și tinerii din parohia noastră urmează să le susțină. Motivată de aceasta, în săptămânile care urmează vom face rugăciuni speciale în cadrul Sfintei Liturghii pentru ajutor la examene și, de asemenea, în fiecare zi de vineri, începând cu ora 18.00, vom oficia slujba Agheazmei și Acatistul Prea Sfântului și de Viață Făcătorului Duh. Rugăm a se însemna pe pomelnice mențiunea "Examen".

Părintele Constantin Aniculesei a trecut la cele veșnice

El s-a săvârșit din viață în dimineața zilei de miercuri 23 mai a.c. în urma mai multor grave afecțiuni care l-au ținut la pat în ultimele luni.

Originar din satul Oroftiana, com. Suharău, jud. Botoșani, s-a născut la 22 august 1930, fiind unul din cei șapte copii la părinți.

După ce a urmat cursurile Gimnaziului Unic Hudești-Dorohoi și cele ale Seminarului Teologic Nemț, a devenit student la Facultatea de Teologie București. Din păcate, în anul II a fost nevoit să abandoneze facultatea pentru a nu periclită cariera în procuratură a unuia dintre frații săi.

Nemaiputând continua studiul, se angajează tehnician la Fălticeni. Venind în Iași, a funcționat ca administrator la Cantina studențească din cartierul Tudor Vladimirescu și apoi la Casa Sindicatelor din Iași

În tot acest timp, a menținut neîncetat legătura cu Sfânta Biserică, fiind enoriaș al parohiei noastre și, vreme de mulți ani, membru al Corului parohiei Toma Cozma, iar după reorganizarea acestui cor în anul 1982, a devenit corist la parohia vecină Cuvioasa Parascheva.

Pensionat în anul 1989, între anii 1990-1993, cu consimțământul soției Maria și a fiicei Adriana, se retrage la Mănăstirea Gorovei și apoi Mălinești, fiind implicat în revigorarea vieții spirituale în zonă.

Hirotonit în anul 1993, pe seama parohiei Trohan, jud. Vaslui, a desfășurat o bogată activitate administrativă, fiind iubit de enoriași și stimat de toată lumea. Refăcut cu greu în urma unui accident vascular, care i-a paralizat mâna și piciorul, devenise în ultimii ani o prezență plăcută la liturghiile duminicale de la biserică noastră, primind Sfânta Împărtășanie, și făcându-se remarcat prin privirea senină, bunăcuviința și respectul față de oameni, dar și prin evlavie față de cele sfinte. **Dumnezeu să-l odihnească în pace !**

Fragment din Mesajul de condoleanțe al IPS Părinte Mitropolit Daniel la trecerea la cele veșnice, în urma unui infarct, a lui RALU FILIP președintele Consiliului Național al Audiovizualului:

"Prin ceea ce a fost și a făcut ca jurnalist și președinte al Consiliului Național al Audiovizualului, Ralu Filip merită din plin respectul și omagiul nostru. În calitatea sa de președinte al Consiliului Național al Audiovizualului a coordonat și a implementat cu curaj proiecte de mare anvergură. Prin acestea va rămâne un model luminos și inspirator pentru generația tânără, prin competența sa științifică, prin tenacitatea și verticalitatea sa morală, prin dragostea pentru slujirea Cuvântului și Adevărului.

Unul din proiectele dragi domnului președinte Ralu Filip a fost și acela ca în audiovizualul românesc să existe, la nivel național, și un post de radio al Bisericii Ortodoxe, neuitând niciodată că este descendent al familiei unuia dintre cei mai mari mitropoliți ai Moldovei din veacul al XIX-lea, Calinic Miclescu. Ralu Filip a fost cel mai important susținător al postului de radio TRINITAS al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei în proiectul de extindere la nivel național.

Pentru toate aceste fapte de lumină pe care credinciosul Ralu Filip le-a făcut pentru promovarea culturii și credinței pe undele hertziene, Mitropolia Moldovei și Bucovinei oferă familiei îndoliate cea mai mare distincție a Mitropoliei noastre - CRUCEA MOLDAVĂ, pe care regretatul președinte al Consiliului Național al Audiovizualului era așteptat în acest an să o primească în Catedrala noastră mitropolitană din Iași. Încă din decembrie 2006, Ralu Filip a primit cu bucurie vestea acordării distincției și se pregătea să-și facă timp, între multele sale responsabilități, să vină la Iași, cetatea Sfintei Cuvioase Parascheva.

Rugăm pe Hristos, Domnul Cel înviat din morți, să odihnească sufletul robului Său Ralu împreună cu dreptii, să mângâie familia îndoliată și pe toți cei care azi sunt întristați de această plecare dintre noi a distinsului președinte al Consiliului Național al Audiovizualului, Ralu Filip. Veșnica lui pomenire din neam în neam!

Cu sincere condoleanțe și arhieresti binecuvântări,

† Daniel,

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei"

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Publicație editată de parohia TOMA COZMA, Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602

E-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank